

GLAS

AKADEMSKI

LETO III. ŠTEV. 19.

LJUBLJANA, 5. JUNIJA 1935.

Današnja številka lista se je iz nepredvidenih težkoč zavlekla za nekaj dni. Prosim svoje čitatelje, da nam to nenameravano zamudo oprostite. Prihodnja številka izide redno, t. j. v petek, dne 14. junija t. l.

Pri tej priliki se moramo obrniti s prošnjo na svoje naročnike. Ponovno jih prosimo, da poravnajo svojo zaostalo naročnino. Kajti zavedati se morajo, da tisk lista stane, in da imamo napram tiskarni obveznosti, ki jih moramo izpolnjevati. Pri svojih denarnih virih smo navezani edinole na svoje naročnike, ker ne uživamo podpor od nikoder in se v tem razlikujemo skoro od vseh študentskih ustanov. Toda samo ta neodvisnost nam omogoča, da smo odkriti napram vsem in kažemo stvari nepotvorjene kot so. Če imajo naši čitatelji interes, da list ostane tak kot je, jih prosimo, da nemudoma izpolnijo svoje obveznosti. Breme, ki nas tarejo zaradi slabega poravnavanja naročnine so tolika, da groze ubiti list. Če nam je kdo posebno naklonjen, ga prosimo, da daruje v naš tiskovni sklad.

OB PETNAJSTLETNICI UNIVERZE:

11. GEOGRAFSKI INSTITUT.

Knjižnica geografskega instituta je v glavnem nabavljena iz rednih državnih kreditov. Privatniki so naklonili le nekaj knjižnih zbirk in še te imajo v glavnem malo znanstvene vrednosti. — Seminarjska knjižnica, katero uporabljajo slušatelji, je danes za naše razmere še precej dobro oskrbljena z novejšo literaturo iz vseh področij geografije. Na tem mestu je treba pohvalno omeniti delo geografskega društva, ki je znalo spretno organizirati zamenjavo geografskih revij z društvi ne samo v naši, ampak tudi v drugih državah po vseh kontinentih. Od 120 društev, institucij in uredništev prejema geografsko društvo v zameno letno nad 500 zvezkov raznih geografskih in sorodnih publikacij. Le na ta način je mogoče dobiti društvu toliko odličnih znanstvenih revij, katerih bi si drugače nikakor ne bi moglo nabaviti. Tako je dana slušateljem izredna prilika, da se seznanijo z najnovejšo strokovno literaturo. Krediti, katere je dobival institut v prvih osmih letih svojega obstoja, so bili v primeri s krediti drugih institutov in seminarjev precej nizki, saj je znašala subvencija institutu n. pr. za l. 1927/28 samo 7300 Din. Šele g. prof. Meliku, novemu predstojniku geogr. instituta, se je posrečilo z večkratnimi urgencami zvišati kredit na 25.000 Din v l. 1929/30 oziroma na 27.000 dinarjev v l. 1931/32. S tem denarjem si je institut nekoliko opomogel.

Toda že v naslednjem letu je začel kredit kopneti in danes prejema institut samo še nekaj okrog 14.000 Din letne subvencije. To je za geografski institut povsem nezadostno. Na pomanjkanju denarnih sredstev trpi predvsem knjižnica. V zvezi s krediti je treba posebno poudariti dejstvo, da institut ne prejema nobenih posebnih subvencij za ekskurzije, ki so s študijem geografije nerazdružljivo zvezane, kajti brez ekskurzij pri najboljši volji ne postaneš več kot pedant »Zimmergeograph«. Vodja instituta g. prof. Anton Melik je razdelil delo v institutu v pro-seminar, seminar, seminarske vaje in poleg tega

ekskurzije. Za seminar je potrebno 6 elaboratov oziroma 3 naloge, ki so vzete v glavnem iz vseh področij geografije slovenskih pokrajin, prevladuje pa snov iz antropogeografije, kar je razumljivo, saj je bila pri nas v tem pogledu do nedavno največja praznina. Le nekaj naslovov ali tem seminarjskih elaboratov. Gostotna karta Slovenije (upoštevane so tudi slovenske pokrajine v Italiji in Avstriji). Referati iz mestne geografije. »Prirodni in dejanski prirastek v Sloveniji in Jugoslaviji.« »Geografski in socialni ustroj slovenske vasi.« Referati iz politične geografije. Referati o kolonizaciji kočevskega ozemlja. Planšarstvo na Gorenjskem in Štajerskem. Vinogradništvo v Sloveniji. »Prekomorsko izseljevanje iz naše države. Sezonsko izseljevanje v Prekmurju. Zaposlitev delavstva v mestih. Industrija in obrt v Ljubljani in Sloveniji. Kmet. naselja v Hrvat. Posavini. Referati iz geografije prometa v Jugoslaviji. Snežna odeja v smučarskih centrih Slovenije. Tujski promet itd.). G. prof. Melik je v razmeroma kratkem času po svojem nastopu organiziral delo v institutu, kar se mu je posrečilo tem lažje, ker je znal kot dober pedagog navezati neprisiljene stike s slušatelji in jim je pri delu njihovih elaboratov vedno z nasveti in pobudo stal ob strani. Delo se vrši sistematično po določenem načrtu, vendar ni pri tem ubita osebna inicijativa slušateljev. Želje članov seminarja se pri izbiri snovi upoštevajo. Med znanstvenim delom profesorja in seminarja so vidni stiki in to daje zadostno garancijo, da je delo v institutu pravilno usmerjeno. Kvaliteta seminarjskega dela je odvisna pač od zmožnosti in pridnosti slušateljev. V glavnem so elaborati dobri, nekateri se dvignejo precej nad nivo običajnih seminarjskih zahtev. Najboljši so objavljeni v Geografskem vestniku ali v sorodnih revijah. Za izpopolnjevanje geografskega znanja so slušatelji pred leti ustanovili svoj geografski klub. Med tem ko se je v prvih letih zdelo, da se hoče klub približati svojemu programu in se je v tem oziru že marsikaj storilo, je danes v klubu popolno mrtvilo. Prvotni program prirejanja strokovnih predavanj, debat, ustanovitve lastne priročne knjižnice, organiziranje večjih ekskurzij, je sčasoma popolnoma splahnel. Od prvih dveh točk programa so ostali le začetki, od tretje točke, prirejanja ekskurzij, pa le dolgotrajne debate, ki predstavljajo danes edino delo v geogr. klubu. Vodstvo kluba imajo v zadnjih dveh letih v rokah geografke.

V splošnem je danes čuti o slabem naraščanju, ki prihaja na univerzo.

DEKLETA NA UNIVERZI.

1. POGLED VISOKOŠOLKE NA STUDIJ DEKLET.

Največje število deklet je na univerzi na filozofski fakulteti. Zakaj je ta panoga študija za dekleta najprivlačnejša? Vzrok je v tem, da je poleg veselja do učiteljskega poklica in znanstvenega dela v posameznih strokah filozofije vse polno drugih momentov, ki soodločajo ali pa celo pri pomanjkanju zgornjih dveh edini odločajo. V veliki meri vpliva tradicija — največ žen je doslej absolviralo filozofijo. Iz tega marsikdo sklepa, da je filozofski študij lahek. Do pred kratkim je bila filozofska diploma za ženo s fakultetno izobrazbo razmeroma še najkrajša in najgladkejša pot do samostojne eksistence. Na

drugih področjih, n. pr. na juridičnem, žena še ni prodrla in se mora šele uveljavljati, na medicinskem pa so pred vsem materialni vzgledi za njo še mnogo slabši kot za moža, ker je konkurenca v tem poklicu mnogo ostrejša kot v drugih. Podoba je tudi, da povprečna žena raje hodi po izgubljenih potih, kot da bi si utirala nova. Filozofski študij je razmeroma cenen — tudi meščanska družina za študij hčerke ne žrtvuje rada preveč denarja. Fant, ki ne čuti posebnega nagnenja ali sposobnosti za nobeno stroko, se bo vpisal na jus. Dekle se v enakem slučaju vpiše na filozofijo.

Rezultante posameznih komponent, ki so bile merodajne, da se je abiturientka odločila za filozofski študij, se jasno pokažejo na univerzi. V glavnem imamo dva tipa studentk. Tip zmožne in vestne študentke, ki se zanima za svojo stroko in zelo veliko dela in tip nenadarjene oz. neresne, ki si skuša delo čim bolj olajšati.

Kakšen je delež, ki ga doprinašajo dekleta k uspehom znanstvenega dela? Znanstveno delo se vrši v glavnem po seminarjih. Študentke delajo naloge, ki so najboljše v tistih slučajih, kjer jih je profesor uvedel v metodo dela ali jim je le-ta znana iz prakse, manj pa se jim posrečijo take, ki zahtevajo lastne prodornosti in tvorne sposobnosti. Težišče seminarja je v debatah. Kjer je seminar živ — v splošnem opazamo, da fantje češče posegajo v debato in zagovarjajo z veliko gorečnostjo svoje misli, dočim dekleta, ki imajo v mnogih slučajih sigurno svoja mnenja, ostajajo pasivna. Ali iz plahosti, pomanjkanja samozavesti in vere v pravilnost lastnega mišljenja? Ali iz navade, ker kolegice molče in se je ta šega že udomačila? Ali iz pomanjkanja resnično živega interesa za dognanje resnice? Zdi se, da so vsi trije momenti v medsebojni zvezi in imajo svoj vir v dejstvu, da v povprečni ženi, kot se je razvila in pokazala doslej, ni elementarne potrebe po samostojnem iskanju in mišljenju, ki si utira pot preko vseh ovir plahosti, pomanjkanja samozavesti in izpodbude. Vzrok, da žene v splošnem ne zaznamujemo tistih resničnih uspehov kot fantje, je torej res psihološki. Mislim pa, da ne leži v osnovi, da bi bila žena po narodi umsko manj sposobna od moža, temveč v tem, da intelektualna sila žene še ni dosegla iste stopnje razvoja kot intelektualna sila moža. Človeški razum je plod dolgotrajnega razvoja. Mož je bil tisti, ki je skozi dolga stoletja sam odločal o večini življenjskih reči, dočim ženi ni bila dana taka možnost, radi česar tudi ni prišla do enake samostojnosti in tudi odgovornosti.

Opazamo pa, da postane tam, kjer si profesor izrecno prizadeva, da bi vzbudil pri dekletih globlji interes za predmet in jim daje pobude, njihovo delo tvornejše in plodonosnejše. Odločen migljaj, da avtomatično učenje ne bo zadostovalo, da bo treba zavzeti drug odnos do študija in njegovih problemov, bo povzročil, da se bo zvišal procent tistih deklet, katerih delo na univerzi res nekaj pomeni. Pridnosti in volje do dela je dovolj, metoda pa je popolnoma napačna. Podoba je, da se zgolj iz knjig priučeno znanje, kjer študent ali študentka ne pokažeta nobenega samostojnega pogleda na predelano snov, predobro ocenjuje. In tako dekleta, ki ima običajno več ambicije od fanta, preštudira cele grmade knjig, ne da bi se v en sam problem v resnici poglobila.

Rezultat je ta, da vsa leta na univerzi mnogo preveč študira, kar ji ubija smisel za življenje

okrog nje. Vsi važnejši dogodki akademskega življenja gredo mimo nje, problemi javnega življenja je ne vznemirjajo in ne bole. Za skupno stvar ne prispeva svojega obolusa, ker noče žrtvovati časa. »Nimam časa«, je njen večni odgovor. Ali je mogoče na ta način postati učitelj, ki ne posreduje učencu zgolj predpisane stvarne tvarine, ampak obenem tudi vzgaja človeka? Ali moremo upati, da se bodo v bližnji bodočnosti izboljšale v tem pogledu naravnost nevzdržne razmere na naših srednjih šolah. Žena je baš kot profesorica pokazala veliko vestnost in sposobnost, da razume mlade ljudi. Tem važnejše je, da ima poleg temeljite strokovne izobrazbe širok in samostojen pogled na življenje, ker kdor sam ničesar nima, drugemu pri najboljši volji ničesar dati ne more.

Morda bi kdo ugovarjal, da tudi velik del fantov ni produktiven in se ne dvigne nad povprečnost. Res. Upam pa si trditi, da le-te mirno lahko primerjamo z našimi dobrimi študentkami. Fanta, ki bi ne imel nobenega smisla za svojo stroko, na filozofski fakulteti skoro ne najdeš, ker ga ne vabi kariera, ki bi mu obetala ugodno življenje. Takih deklet pa je žal zelo mnogo in so prava rana. Morda ta ali ona spozna, da je način, kako se prebija skozi izpite in si skrči delo in znanje na minimum, nepošten z ozirom na tovariše in na funkcijo, ki jo bo vršila. Marsikatera med njimi je tudi razočarana in nezadovoljna, ker čuti, da ima sile in zmožnosti, ki bi jih drugje bolje in uspešneje razvila. Nobena pa se ne zaveda, kako velika je njena odgovornost do družbe, sicer bi za vsako ceno pustila študij in se oprijela česa drugega. Glede na slabe materialne prilike njihovo ravnanje sicer razumemo, a ga ne moremo opravičiti.

Filozofski študij za dekleta ni lahek. Treba je mnogo razumske sposobnosti in energije. Predno se zanj odločiš, izmeri z vso brezobzirnostjo do same sebe svoje zmožnosti in se vprašaj, ali čutiš veselje tudi do samostojnega dela in ti ne bo šlo le za zunanji, dokaj ceni blesek formalnih uspehov. Tudi dekle mora na univerzo. Slabo pa je, če raste ženski študij samo v širino; le če se bo hkratu tudi poglobljalo, ne bomo ostale mrtve za kulturno življenje.

2. PISMO IZ DOMA VISOKOŠOLK: SOCIALNE RAZMERE MED DEKLETI.

Nedavno tega je izšla v »Ak. glasu« statistika, ki priča, da je med visokošolkami procentualno zelo malo deklet iz kmečkih in delavskih slojev. To je pač treba predvsem pripisati dejstvu, da vlada v teh krogih še dokaj reakcionarno mnenje o študiju deklet, na drugi strani pa slabemu materialnemu stanju, ki je povzročilo, da se je tudi število fantov-študentov iz teh krogov zelo zmanjšalo. Z neke strani je to povsem razumljivo. V preteklem stoletju, ko so bili Slovenci le kmetje, vse ostalo pa po večini Nemci ali ponemčenci, nam je moglo dati le kmečko prebivalstvo potrebno število slovenske inteligence. Danes to ni več potrebno. Slovenska inteligenca je toliko številna, da more sama iz sebe skrbeti za naraščaj. Napačno pa bi bilo iz tega sklepati, da naj kmečki in delavski otrok ne študirata. Kajti meščanstvo postaja sterilno in reakcionarno in treba mu je novih, svežih dotokov iz drugih slojev. Še bolj napačno pa bi bilo iz statistik v Ak. glasu sklepati, da je večina študentov in študentk iz najvišjih meščanskih krogov. Rubrika: drž. uslužbenci obsega namreč veliko lestev od delavca do ravnateljev. In zelo mnogo je tako študentov kot tudi študentk prav iz vrst drž. uslužbencev, ki jih ne moremo šteti k meščanski aristokraciji. To bi zvišalo odstotek tistih iz kmečkih in delavskih slojev, kajti vsekakor jim je mesto tako po materialnem stanju kot sicer prej v delavskih slojih.

Po statistiki v Ak. glasu bi morda kdo sklepal, da se prav študentkam razmeroma dobro godi. Kot pa sem zgoraj omenila, jih je velika večina iz tako zvanih drž. uslužbenskih krogov in zelo slabo situirana. Če so v svojem domačem kraju dovršile gimnazijo in bi potem rade študije nadaljevale v Ljubljani, si je treba navadno na kakršenkoli način pomagati. Starši ne zmorejo vsega. In dekle si pomaga v Ljubljani dokaj težje kot fant. Študentje imajo Oražnov dom, Akad. kolegij in drugo, kjer dobe razmeroma ceno ali brezplačno hrano in stanovanje ali pa vsaj stanovanje. Dekleta nismo imela do nedavnega ničesar takega. Z letošnjim letom pa se je ustanovil Dom

visokošolk, v zelo majhnem obsegu za začetek. Sedaj ima 14 stanovalk. Nudi jim hrano in stanovanje z vso potrebno oskrbo.

Dekleta plačujejo od 150—550 Din mesečno. Pomen takega doma je v tem, da omogoča študij slabo situiranim nadarjenim dekletom, zlasti s kmečkih in delavskih slojev, ki bi jih bilo treba v čim večjem številu pritegniti. Zato bi bilo treba v takem domu mnogo cenjenih ali brezplačnih mest. To pa bi Dom mogel le, če bi stal na trdnih denarnih nogah, česar pa nikakor ne moremo trditi. V jeseni se namerava Dom razširiti toliko, da bi mogel sprejeti vsaj še 8 deklet. Na več se pri današnjem materialnem stanju ne da misliti. Zato pa apeliramo tudi na premožna dekleta, ki bodo letos prišla na univerzo nadaljevati svoje študije in ki imajo v sebi kak socialen čut, da se priglasijo v Dom za polno mesečno ceno, da bo na ta način možno sprejeti čim več slabo situiranih za nizko ceno ali morda tudi brezplačno.

Ali naj še posebej govorim o tem, kako je potrebno, da se zlasti dekleta iz kmečkih in delavskih slojev pritegnejo k študiju? Po Evropi je na pohodu reakcija in ta reakcija že steguje svoje roke predvsem po nas ženah in naših pridobitvah. Me nimamo volilne pravice in direktno ne bomo mogle pomagati taki reakciji kot so to storile Nemke, hojimo se pa, da bi se dale prav tako zavesti in ji indirektno pomagati. In zato nam je treba zlasti intelektualni, ki so v svojih mladih letih spoznale, koliko je vredna materialna in duhovna neodvisnost, ki so jim bile njih matere živ zglede ženskega vprašanja. Visoki meščanski krogi nam takih deklet ne dajejo. Če se morda lahko govori o študiju deklet zaradi mode ali zabijanja časa, potem je tu pač možno misliti le na zares dobro situirana meščanska dekleta. Kmečka, delavska dekleta, dekleta iz nižjih meščanskih slojev predobro vedo, kaj je življenje, kaj jim lahko nudi in kaj terja od njih. Zato nam je potreba teh, ker nam je potreba delavk in budnih stražark.

Še drug pomen naj bi imel naš Dom. Že letos so se v njem ob večerih vršila predavanja. K tem predavanjem bi bilo treba pritegniti čim več visokošolk. Tu naj bi bil forum, kjer bi se shajale dekleta z različnih fakultet, med katerimi so zdaj zelo slabi stiki. V kolikor se študentke udeležujejo društvenega življenja, so sedaj razbita na različna kulturna društva, ki jih skušajo čim bolj zajeti v svojo ideologijo, ki je le premnogokrat oviralna in zelo nasprotna težnjam današnje študentke in žene. Naš Dom naj bi družil vsa dekleta, ki so potrebna podpore. Predavanja v Domu naj bi nas seznanjala predvsem z vprašanji, ki nas kakorkoli zadevajo, pokazala nam položaj žen v različnih dobah zgodovine in pri različnih narodih, nam orisala zgodovino ženskega gibanja, položaj žene v današnji družbi in kar je podobnega. Zdi se mi krvavo potrebno, da se vsaka izmed nas temeljito seznanj z vsemi temi stvarmi. Kdo naj bi vršil to nalogo, ako ne naš Dom? Tudi zato mora iz skromnega začetka zrasti v krepko stavbo, ki bo mogla v dovoljni meri zadovoljiti tako našim materialnim kot duhovnim potrebam.

POLONISTIČNI KLUB SLUŠATELJEV VARŠAVSKE UNIVERZE.

Nekdanji tovariš, ki je sedaj na Poljskem, nam pošilja sestavek o delu mlade poljske organizacije, slične našemu »Slavističnemu klubu« na univerzi.

»Kolo Polonistów«, strokovni klub slušateljev poljske liter. zgodovine in polj. jezika, živi na varšavski univerzi od l. 1917. Ustanovili so si ga mladi polonisti manj iz strokovno študijskih potreb kot iz potrebe po forumu, na katerem bi se mogli združevati in nastopati mladi literati. List »Pro arte et studio« so ustanovili sedanji najvidnejši literati, ki so tedaj študirali literaturo na univerzi. Forum, ki so si ga priredili, je bil zaradi izredne zmedenosti, ki je vladala v tistih letih, prizorišče najsenzacionalnejših literarnih novotarij in celo razburljivih »literarnih škandalov« prvih poveljnih let. Ob početku je ta dijaški strokovni klub služil torej le kot literatsko osredje, v katerem so rasli mladi talenti, da so izhajali iz njega potem naravnost v samostojno publicistično tvornost. Najglasnejša liter. lista še v današnji Varšavi, kot so n. pr. »Wiadomości literackie« ali »Skamander«, sta organa bivših članov »Kola«. (Tu ni mogoče prezreti podobnosti

s prvo generacijo na naši slovenistiki. V slovanškem seminarju-tedaj, v prvih letih, skoro da ni bilo slavista, ki bi ne posegal z vsem ognjem v literaturo in v literarno kritična trenja tistega časa. Slodnjak, Vodnik, Tine Debeljak, Kreft, Gspan, pri oknu na vrt Glasbene Matice je sedel Srečko Kosovel...) Pozneje, ko je ta prva generacija aktivnih literatov in kritikov odšla z univerze, je »Kolo Polonistów« začelo izgubljeni svoj živ in širok pomen v javnosti. Literarne senzacije so se prenesle drugam, v klub so ostali le navadni študentje. Izmed teh pa se je šele počasi dvignila druga generacija polonistov-znanstvenikov. Skupni strokovni interesi, ki jih vsiljuje slušateljem polonistike študij, vstopanje v znanstveno delo, so dali klubu nove naloge. Od tedaj se delokrog neprestano širi, po potrebah spreminja. Zanimanja se pojavljajo v nekem valovanju, ki ga določa vsakokrat večina in smer najdelavnejših članov. Prehitevajo in izpodrivajo se med seboj razne oblike društvenega delovanja. Zdaj prevladuje delavnost na zunaj z večjimi podjetji, pozneje se prenaša težišče na delo v okviru kluba, ki je n. pr. lani doseglo izredno visoko stopnjo: v društvenem lokalu je bilo vsak teden po 4, 5 večerov zasedenih z referati in debatami; potem se umika vrednost dela zopet v tihoosen, globok študij s pripravami za velike znanstvene nastope.

Danes je razdeljeno delo polonističnega kluba v glavnem na sledeča področja:

1. »Kolo« ima v svojem študijskem lokalu, t. j. literarnozgodovinskem seminarju (ki je popolnoma ločen od jezikoslovnega) svojo strokovno biblioteko. Z zbirkami knjig je toliko založena, da more polonistu za povprečen študij pred izpiti (izvzemši seminarske naloge) zadoščati. Razen tega naroča takšne specialne novosti in redkosti, ki jih v drugih bibliotekah ni dobiti. Zato je ta knjižnica tudi za človeka, ki rabi Varšavo kot širši evropski center z neomejenimi študijskimi možnostmi, važno dopolnilo.

2. »Kolo« izdaja skripta in letna izvestja, t. j. nekake zbornike boljših seminarskih del; dalje je v letošnji zimi izšel prvi zvezek »Arhiva prevodov« iz tuje literarnoteorične in metodološke literature. To je »Uvod v poetiko« prof. Žirmunškega, zastopnika ruske formalistične liter.-teor. šole. Kot drugi zvezek so v delu prevodi in odlomki iz obravnavanj stila (Vossler, Spitzer, Vinogradov). Prevajajo dijaki sami.

3. Sekcije. Znanstveno iskanje mladih liter. historikov, ki so glede potov in ciljev svoje vede prepuščeni skoro popolnoma sami sebi, je našlo izraz v organiziranju nekaterih sekcij, v okviru katerih se razvija skupno pripravljane na znanstveno delo. V letošnji študijski dobi delujejo, prirejajo sestanke z referati in diskuzijami, naslednje sekcije: Sekcija »Actualia«, Sekcija za sodobno literaturo, Sekcija za obravnavanje literature po sociološki metodi. Teatrološka sekcija, Sekcija za liter. zgodovino, S. za metodiko literarnozgodovinske vede. Sekcije nastajajo in zamirajo z interesiranjem.

Kadar je treba obravnavati splošne aktualne probleme, ki zadevajo slušateljstvo polj. lit. zgodovine, prireja »Kolo« svoje debatne večere. Letos je najbolj pereče vprašanje reforme izpitnega in študijskega sistema na polonistiki.

4. Javne prireditve Tu niso toliko važne zabave, kolikor javna predavanja na univerzi, avtorski večeri, recitacije i. pod. Do zadnjega časa je kot predmet javnih predavanj, ki so zelo upoštevana, združujejo v največji univerzitetni predavalnici kulturno »elito« in jo razvneajo v vročih debatah, prevladovalo obširno splošno področje t. zv. kulturologije s približno takšnimi problemi kakor »Križa liberalizma v literaturi«, »Nacionalizem in kultura« i. pod. Predavanja, ki jim je nastop v »Kolu Pol.« odlikovanje, izbirajo iz krogov vidnejših kulturnih delavcev, neredko predavajo univerzitetni profesorji. V nadaljnjem bi hoteli poskrbeti predvsem za probleme iz teorije literature, a za to stroko iz starejše generacije skoroda ni predavateljev, kakor tudi še ni takšne stolice na varš. univerzi.

Priporočamo se
najmoderneje urejena lekarna
DR. G. PICCOLI
Ljubljana (nasproti nebotičnika).

Oddajajo se zdravila na recepte za vse bolniške blagajne.

KJE VIDIŠ VZROKE SVOJEGA SLABEGA SOCIALNEGA POLOŽAJA IN KAKO SI PREDSTAVLJAŠ IZBOLJŠANJE?

(Iz gradiva Akademске Akcije.)

Po številu nekoliko skromnejša kakor ona skupina slušateljev, ki vidi izboljšanje svojega slabega socialnega položaja neposredno v izboljšanju študijskih razmer in katerih odgovore smo objavili v prejšnji številki »Akademskega Glasa«, je druga skupina slušateljev, ki gleda na gornje vprašanje z nekoliko širšega gledišča. Če bi hoteli poiskati vsem tem odgovorom, ki se v detajlih dosti razlikujejo, neko skupno karakteristiko, bi mogli morda reči, da v nasprotju z odgovori prve skupine, katerih pogled je obrnjen predvsem na individualni položaj študenta, postavljajo v središče problematiko, ki je v zvezi s celotnim socialnim slojem, ki mu pripadajo. Pri tem pa se pokaže značilna razlika med gledanjem kmetijskih in uradniških sinov. Slednjim se zdi ves problem zelo enostaven. Edini vir njihovim dohodkom so dohodki, in sicer mesečna plača njihovih starišev, očeta: nizka očetova plača jim je tako vzrok in nje zvišanje hkrati izboljšanje slabega socialnega položaja. Dalje njihov pogled ne sega. Dosti realnejši odnos in večji smisel za oceno gospodarskih pojavov in njihove medsebojne povezanosti pa kažejo njihovi tovariši z dežele. Tesna povezanost na zemljo, kooperacija vse družine pri trdem poljskem delu na kmetih, tedaj neposredna udeležba pri produkcijskem procesu samem jim pogled na gospodarske pojave zostril v večji meri kot monotona denarna oblika, v kateri pritekajo dohodki mestnemu uradniku in povsem drugačen, nezainteresiran odnos uradniškega otroka do dela in zaslužka njegovega očeta. Če prebiramo odgovore kmetijskih slušateljev, se nam zdi kot da bi se vrstila pred nami pestra anketa v sedanjih gospodarskih depresiji in izhodu iz nje: »Vzroke svojega slabega socialnega položaja vidim v razmerah, ki so razvrednotile kmečke pridelke in proizvode.« — »Prenizke cene agrarnih proizvodov v primeri s cenami industrijskih proizvodov.«

Tako se glasi tipični odgovor študenta z dežele. In še: »Sanacija denarnih zavodov« — »Primanjkovanje denarja (izboljšanje vidim v inflaciji)« — »Davki.« — »Zadolženost, odpis, znižanje...«

Tretjo skupino tvorijo študenti, ki postavljajo v svojih odgovorih na gornje vprašanje zahtevo po temeljiti reformi vse družbe kot sredstva izboljšanja slabega socialnega položaja. Pri tem se zavzemajo eni predvsem za moralno obnovo človeka, drugi pa polagajo važnost na gospodarsko in socialno preoblikovanje družbe. Naj študenti sami govore:

SLOVENSKIM IZOBRAŽENCEM

so namenjena dela, ki izhajajo v zbirki »Kosmos«, kjer so izšli dozdej sledeči zvezki:

Dr. Fr. Veber, SV. AVGUŠTIN	Din 80.—
B. Kellermann, POT BOGOV. Potopis	90.—
Dr. A. Gosar, RAZPRAVE O DRUŽBI IN DRUŽABNEM ŽIVLJENJU	85.—
Jakac-Jarc, ODMEVI RDEČE ZEMLJE I. in II., vsak del po	100.—
Mattanovich, ELEKTROTEHNIKA I.	80.—
Ložar-Vodnik, SODOBNA SLOVENSKA LIRIKA	95.—
Dr. M. Kos, ZGODOVINA SLOVENCEV I.	98.—
Dr. A. Bilimovič, UVOD V EKONOMSKO VEDO	80.—

V kratkem izidejo naslednji zvezki:
A. Fersman-p. J. Žurga, IZ ŽIVLJENJA KAMNOV.
Dr. Fr. Stele, UMETNOST ZAPADNE EVROPE.
Fr. Koblar, SLOVENSKO SLOVSTVO. I.
Mattanovich, ELEKTROTEHNIKA. II.
Dr. V. Bohinec, NAŠA ZEMLJA.

Priporočamo naročanje na to zbirko! Trije zvezki letno se dobe proti plačevanju mesečnega obroka po Din 12.—, s poštnino po Din 13.—.

Vsi zvezki so razkošno v celo platno vezani in bogato ilustrirani.

Zahtevajte kataloge in prospekte o naših knjižnih zbirkah! — Kadar naročate knjige v kateremkoli jeziku, obračajte se na nas!

JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA,
Ljubljana.

Vzrok? »Križa morale.« — »Današnja materialistična družba, ki ne pozna revežev.« — »Nepravilna razdelitev dobrin.« — »Pomanjkanje krščanske ljubezni.«

In izboljšanje? »Z vzgojo (samovzgojo) vseh ljudi v nesebične delavce, ki bodo iskreno delali za pravico in bratstvo v človeški družbi.« — »V vzajemni pravičnosti in ljubezni.« — »Pravični in pošteni upravi ter v skromnem življenju.«

Vzrok: v kapitalističnem sistemu.

Izboljšanje: odprava tega sistema.

Naj za zaključek kar na slepo izberemo par primerov še iz zadnje skupine odgovorov, ki sicer prav tako načelno rešujejo vprašanje, a se neposrednemu odgovoru nanj izognejo. Preseneča pri njih zdaj hudomušna šegavost, zdaj zopet tegobna resnost, ki prehaja skoro že v tiho resignacijo:

»Oče je pač rudar, zato se mi zdi vse razumljivo in naravno.«

»To je pa dolga povest...«

»Odgovor ohranim raje zase. Preveč ste radovedni.«

»Srebro golk, zlato molk.«

TU POČITNIŠKI URAD — KOT NA TUJIH UNIVERZAH — ŠE BOLJŠI!

Počasi se peljemo v dobo počitnic in treba bo misliti, kako naj jih izrabimo, da nam bodo v prid in veselje. V zlatih časih, v kakršnih živimo, je izbire dovolj, pa kaj ko se ta naš pusti študent za nobeno reč ne zmeni. Zato sem se lepega dne oglasil pri gospodu uredniku »A. G.«: možko je sedel v fotelju iz antilopinega usnja in z vsem občutkom vlekel portoriko. Vljudno sem se mu predstavil — s takimi ljudmi moraš vedno delati orokavičen, saj veste kaj je tisk, tisk je velesila, tudi »A. G.« je tisk, — ter mu obrazložil, kaj mi teži srce. Povedal sem mu oprezno, da hočem voditi akcijo (spet akcija!) za pravilno izrabo študentovskih počitnic. Mož je sprva začudeno pogledal, češ, kdo študentov pa si sploh počitnic — takih ali onakih. — želi. Ko pa sem ga poučil, da razpolagam z mastnim kapitalom in da se bo s pomočjo tega morda le dalo koga prisiliti, da bo šel na počitnice, je slastno potegnil iz cigare, debelo odprl oči in prikimal »To pa že tol!« Tako je bila sklenjena pogodba: v listu dobim kolono, od urednika pa honorar, kakršen je v običajih: dva dinarja za vrsto. Tako mi je, tovariši, danes obrazložiti Vam, kako boste utile et dulce preživeli bodoče počitnice. Za prevoz je preskrbljeno, saj je Ferijalna zveza pravkar dobila četrtinsko vožnjo. Na posebno prošnjo dobimo tudi brezplačno. Kdor bi to želel, naj se oglasi v prostorih Ferijalne zveze — Kongresni trg 11, peto nadstropje, soba 213. Istotam se podeljujejo obsežne podpore v svrhu povzdige tujskega prometa. Kdor bi želel v inozemstvu agitirati za lepoto naših krajev, dobi veliko zbirko fotografij in reklam ter vso finančno oskrbo za enomesečno potovanje v inozemstvu. Toliko za uvod, da ne bi kdo mislil, da hočem tovariše potegniti za nos. Tudi je bilo potrebno pohvaliti vrle Dolenjce — zveste strazarje naše Ferijalne zveze, za katero tolikanj žrtvujejo.

Toda k stvari! V glavnem nam bo izbirati med praksami, poučnimi popotovanji, zdravljenjem v zdraviliščih in zabavnimi počitnicami. Zato sem ustanovil za gornjo reč štiri komisarijate, ki skupno tvorijo društvo »Utile et dulce« za pravilno izrabo študentovskih počitnic. Vse dopise je zato pošiljati na društvo (Kongresni trg 11/V. soba 269) ali pa na uredništvo lista. Kdor želi osebno govoriti s katerim izmed komisarjev, naj se potruži v lokale, kjer more počakati v udobnih foteljih naših salonov — če bi bil komisar ravno zaseden.

Zadevo počitniških praks vodi cand. ing. Janez Pridetakoj. Razpolaga s praksami v skoro vseh evropskih državah (razen Rusije) ter celo v Maroku, Braziliji, Mali Aziji in francoskih kolonijah. Za ta zadnja mesta naj se potegujejo samo tovariši trdnega zdravja, zlasti dobrih živcev. Praktikanti bodo izbirali med praksami v tovarnah, na ladjah, zrakoplovih, farmah, železnicah itd. Na tehniko odpade 170, na pravo 318, na medicino 82, na filozofijo 412 in na teologijo 2 praks.

Tovariši, ki so zimski čas dosledno prebili ob krokarijah, smučanju, akcionastvu ali celo ob študiju itd., bodo na vsak način potrebni oddiha. Zato je preskrbel komisar za zdravljenje cand. med. Anton Ganj za svoje klijente brezplačno prebi-

vanje v toplicah. Tovarišem, ki so navajeni vina, svetujem Italijo ali Španijo, saj Dalmacijo menda vsi poznate. Za inozemstvo je na razpolago samo 18 mest, med njimi 4 za Karlove vane, ostali pa se bodo morali zadovoljiti z Rogaško Slatino, Bledom, Bohinjem (kjer smo pravkar postavili svoj počitniški hotel), Vrnjačko banjo, Dubrovnikom (tudi naš hotel), ali pa samo z Ježico, kjer ima naše kopališče tudi 48 prenočišč. Zadnja varijanta je ugodna zlasti za one, ki ne morejo živeti brez obiskov.

Preloč vse za pisarno dobavlja
Ljubljana, Wolfova 1, tel. 3 4 5 6

potnilca peresa
dobavlja
popravlja
čisti

vseh sistemov
PRELOC
Ljubljana Wolfova 1 - Marijin trg

Komisar za zabavne počitnice, član ljubljanskega konzervatorija, Valentin Marija Srakar bo organiziral velike muzikalne in teatralne festivale v naših počitniških domovih, kamor bomo povabili tudi inozemske študente in profesorje, v kolikor jih ni na ljubljanski univerzi sami.

Tovariši moji, nikdo od vas nam ne more očitati, da se nismo dovolj pobrigali za izrabo počitnic. Vendar vidite, da nisem izpolnil tistega, kar sem obljubil v začetku — namreč nisem dovolj goreče vso to reč napisal, da bi vas prepričal o nujnosti takih počitnic. V resnici se bojim, da ne bo odziva iz vaših vrst in da je vse prizadevanje zaman.

V tem slučaju bomo poklonili denar »Domu visokošolk« za ustanovitev plesne dvorane, nov gramofon in hišne ključke za študente. Delil jih bo nov komisar.

V prihodnji številki hočem začeto delo nadaljevati, če bo le hotel tov. urednik list razširiti. Tudi bom obiskal sejo akcije za izpopolnitev univerze, da se boljše seznanim z metodo akcionastva. Kot vidite sem res nekoliko neroden. Vendar vam toplo priporočam gornje besede v presojo in premislek.

Udano vas pozdravlja s tovariškimi pozdravi

Matevž Tefarba l. r.,
predsednik društva »Utile et dulce«,
Kongresni trg 11/V., soba 269.

CENTRALNA BIBLIOTEKA ZA VSO ŠPANIJO.

Po iniciativi Salvadora de Madariaga bodo v Španiji organizirali »Centr. Biblioteko« za vso državo. Biblioteka bo imela svoje velikansko poslopje blizu Madrida v kraju Alcala de Henares, kjer se je rodil pesnik Cervantes. Zbirke knjig se bodo kompletirale z duplikati knjig iz vseh španskih bibliotek, njeni lastni duplikati pa se bodo razpošiljali vsem drugim bibliotekam, in sicer ne samo v Španiji, ampak tudi španskim bibliotekam v Ameriki. Centralna Biblioteka bo izdajala katalog vseh knjig brez izjeme, ki izhajajo v Španiji. Kartoteka Centr. Bibl. bo obsegala okrog 5 milijonov števil.

PO UNIVERZI.

ZBOROVANJE AKADEMSKE AKCIJE.

Kljub temu, da je bil v soboto, dne 25. maja rektorski dan, da je počivalo na univerzi vse delo in da se leto nagiba h koncu, je bil članski sestanek Akademске akcije za izpopolnitev univerze tega dne zelo dobro obiskan. Ker so bile galerije zaprte, je vladala v zbornični dvorani največja gneča. Zborovanja se je udeležilo kakih 300 do 350 študentov. Trajala je od treh do pol osmih zvečer. Akcija ga je priredila zato, da poda dijaštvu izčrpno poročilo o delu za univerzitetno knjižnico, razširitev ljubljanske bolnice, kot je bila sklenjena v zvezi z akcijo za kliniko in osno-

vanju skupne akademske menze; hotela pa je tudi dobiti od dijaštva smernic za nadaljne delo.

Od vsega se je morda najgloblje vtisnilo v spomin opazovalcu tega zborovanja dvoje: prvič, da imajo člani akcije za seboj celo Kalvarijo in da so si nabrali lepih izkušenj in spoznanj na svojih neštevilnih poteh in drugič, da je šla debata po prvih zelo stvarnih referatih po neverjetno cikcakastih poteh k čisto drugim vprašanjem, kot so pa vprašanja okoli knjižnice. Krivda zadene predstavnike posameznih političnih skupin na univerzi, ki so hoteli izrabiti tudi to priliko.

Trije odborniki Akcije, ki so referirali o stanju so opravili delo dobro. Boji in izgledi za knjižnico so znani povečini in v glavnem že iz naših poročil, da bi k njim ne mogli dodati posebnih novosti. Podrobneje pa tudi tu ne moremo razpravljati. Predsednik Akcije Ravnihar je govoril prosto in prepričevalno, ni mu bilo treba mnogo, saj so govorila dejstva sama. Brezupno sliko so pokazala prizadevanja za razširitev ljubljanske bolnice in akcija za kliniko nekje v daljni bodočnosti, o čemer je referiral F. Kos. Nekoliko boljše so bili izgledi za splošno akademsko menzo, o kateri je obširno referiral Preinfalk. Danes vemo, da so se sedaj podrli tudi ti.

Mimo vseh drugih stvari, ki so v zvezi s tem zborovanjem, bi se radi dotaknili nekaterih dejstev, ki smo jih morali ugotoviti na tem zborovanju. Namreč zadržanja posameznih skupin do skupnih akademskih vprašanj. Naj se teh naših opomb ne izigrava, ker so samo čisto stvarne ugotovitve. Organizirani katoliški akademiki, ki jih vodijo nekateri zelo strastni tovariši, niso skušali doprinesiti ničesar k skupnim stvarim, ampak jih gledali — naj nam ne zamerijo gole ugotovitve — ozko s svojega stališča, ki zasleduje cilje, ki večini zborovalcev niso bili sprejemljivi. Tudi je bilo opaziti, da sploh niso želeli, da bi se stvarno govorilo, ker je eden izmed njih, mali fantovski bojeviti Vrhovc, že takoj na začetku prekinil tovariša, ki je govoril o stvareh okoli menze, z grobo psovko. Izgledalo je, da ne mara, da bi se zborovanje mirno vršilo. Po mnogih težavah šele so bili bojeviti duhovi pomirjeni, da so se referenti vrnili k svojim temam. Proti dosedanji praksi tovariši iz organiziranega katoliškega tabora niso pripravili referatov.

Dosti strpnejši so bili tovariši iz takozvane nacionalne skupine. Z vidnim zanimanjem in pažnjo so poslušali stvarne in s številkami podprte referate. Zanje je govoril edini Verbič, predsednik Jadrana. Imel je težko stališče. Moral je odgovarjati na vprašanja, kaj je doprinesla njegova skupina na nedavnem kongresu k skupnim interesom dijaštva ljubljanske univerze. Tu bi se tudi dober govornik težko izvijal vrsti konkretnih stvari, ki so bile izgovorjene. Včasih se je izgubil in šel predaleč. Tako mu na primer ne bi bilo treba odgovoriti na vprašanje, kakšen je njihov odnos do slovenščine, da je to njihovo interna zadeva, ki nikogar nič ne briga. Njegovi klubski tovariši, ki so bili precej molčeči, niso glasovali proti nobenemu izmed stavljenih predlogov.

Da je bilo to zborovanje kljub vsemu temu na lepi višini, je pripomogla vrsta dobrih referatov, ki so jih imeli največ člani Mladega Triglava; ostajali so pri stvari, da je izgledalo, da jim gre za skupno delo dijaštva univerze, tako na univerzi sami kot v javnosti. Tako je zborovanje res doseglo svoj namen, da informira in da novih smernic.

Le ob koncu je preplusnilo.

USTANOVNI OBČNI ZBOR JUG. AKADEM-SKEGA PODPORNEGA DRUŠTVA.

V četrtek 16. maja se je mesto akcije za pomoč revnim akademikom, ki ni bila pravno organizirana, ustanovilo Jug. ak. podp. društvo; na občnem zboru so bila zastopana vsa strokovna in kulturna društva razen enega. O delu akcije so poročali predsednik akcije Flere, ki je otvoril občni zbor, tajnik škofic in blagajnik Rot. Akcija je je našla pri slovenski javnosti odziv, saj je od januarja do maja zbrala krog 25.000 Din; to je majhna vsota, če pomislimo, s kakšnimi zneski razpolagajo akademska podpora društva drugod, a velika, če pomislimo, da prejšnja leta ljubljanski akademiki skupno sploh ničesar niso zbrali. Zadnja večja podpora, ki jo je prejela akcija znesek 1000 Din, ki jih je na predlog g. dr.

R. Kušaja naklonil univ. zdravstveni fond. Revizijo akcijske blagajne so opravili revizorji strokovnih društev in ugotovili popoln red.

Nadaljnja točka dnevnega reda je bil sprejem pravil in poslovnika J. a. p. d. Pravila so morala biti sestavljena po univerzitetni uredbi, ki določa kot redne člane podpornega društva akademska društva, zastopniki društev odločajo na občnem zboru, upravni in nadzorni odbor pa volijo vsi akademiki, če je vloženih več list. Ker je bila to pot v soglasju z vsemi skupinami vložena ena sama lista, so volitve odpadle. Predsedništvo upravnega odbora je prevzel g. univ. prof. dr. Král, predsedništvo nadzornega odbora g. univ. prof. Polec; ostali odborniki so povečini zastopniki akademskih društev. Pokrovitelja društva sta g. rektor dr. Samec in g. ban dr. Puc; občni zbor je sklenil naprositi za pokroviteljstvo tudi g. škofa dr. Rožmana.

G. prof. Král je pri prevzemu predsedstva poudaril, da morajo odborniki delovati složno, tovariški in strpno, kakor so delovali odborniki akcije za pomoč revnim akademikom, da bo J. a. p. d. uspevalo in res nepristransko podpiralo potrebne akademike.

Z ustanovitvijo J. a. p. d.-a smo dobili ljubljanski akademiki tako potrebno splošno podporo organizaciji, ki se bo, upajmo, razvila v eno najvažnejših akademskih ustanov. Jug. akademsko podporno društvo bo poklicano k vodstvu splošne akademske menze in k upravljanju ustanov; zaenkrat predvsem Knafljeve.

DRUŽABNI VEČER VISOKOŠOLK.

Tovarišice iz »Doma visokošolk« so nam pred 3 tedni pripravile v veliki dvorani Kazine prijeten večer. Čeprav je bil program prav tak, kot vsi te vrste — akademija in po njej ples — smo ga preživeli vse prijetnejše kot slične prireditve tistih akademskih klubov, ki še prirejajo ples. Brez zlaganih formalnosti in namenov, ki nimajo opraviti s potrebo dobre volje veselega večera, je bilo razpoloženje pristrčno. Prirediteljice in njih podpornice, tako študentke kot dame iz javnosti, so pokazale vso voljo in mnogo smisla za prav take skupne študentske družabne večere. Vsa organizacija je bila izvrstna, zato gre prirediteljicam pohvala.

Zanimivo je, da smo srečavali na večeru tiste študente, ki jih vidimo pri vsem resnejšem delu strokovnih organizacij na univerzi in le malo takih, ki so jih vsi plesi polni. Zato je bil večer zares študentski in bo vsak ponovni dobrodošel.

AKADEMIKOM FERIJALCEM!

Redni vpis je zaključen. Za tiste tovariše, ki se dosedaj zaradi materijelnih zaprek niso mogli vpisati, je Akademika oblast F. s. rezervirala nekaj blanketov za legitimacije, tako, da se lahko tudi še sedaj vpišejo. Prosimo pa, da to takoj store, ker za tisti, ki se bodo vpisali po 6. juniju ne moremo garantirati, da bodo dobili pravočasno legitimacije.

Vse tiste tovariše, ki so se že vpisali, pa še niso oddali slik prosimo, da to takoj store. Oddajo naj jih v naš nabiralnik v avli univerze.

Na mnoga vprašanja sporočamo vsem, da imajo tovariši, ki dobe legitimacijo SPD vse ugodnosti, ki jih nudi SPD svojim članom. Kot člani

SPD imajo tudi vse ugodnosti pri kateremkoli planinskem društvu v Jugoslaviji, ker je SPD včlanjen v Savezu planinskih društev v Jugoslaviji. Člani SPD imajo tudi vse ugodnosti po planinskih kočah in domovih kateregakoli planinskega društva na Češkem ali Poljskem. Tudi nekatere druge ugodnosti imajo po nekaterih državah v Evropi. Za podrobna pojasnila se lahko tovariši obrnejo direktno na tajništvo SPD v Ljubljani.

Ker je vzbudila prepoved univerzitetne oblasti, da se izdajo legitimacije F. s. tistim tovarišem, ki so v zaostanku s plačanjem šolnine veliko razburjenje, sporočamo, da je odbor Akademike oblasti F. s. vse storil, da bi se ta odredba uknila. Toda ni uspel. Odredba je bila izdana 28. maja t. l., torej odbor Akademike oblasti za to odredbo preje ni vedel in jo zato tudi ni mogel objaviti. Vsem tovarišem, ki so s tem prizadeti, priporočamo, da se skušajo sami dogovoriti na upravi univerze glede izdaje legitimacij. Odbor Akademike oblasti bo ponovno interveniral pri g. rektorju v tej stvari. O rezultatu bomo poročali.

Legitimacije F. s. kakor tudi SPD izdaja g. vratar univerze, tam je tudi razglašeno podrobno navodilo. Akademika oblast F. s.

DRAGOCEN OBEŠALNIK.

Beograjska »Politika« je prinesla 22. maja v svoji znani, najbolj čitani rubriki »Medju nama« pod naslovom »V predavalnici za elektrotehniko« sliko kota predavalnice, v katerem stoji velik aparat, na katerem so vsepovsod obešeni plašči. Pod sliko je sledeči tekst:

»Slika predstavlja predavalnico za elektrotehniko na naši tehnični fakulteti. Čeprav stoje na hodniku pred predavalnico posebne omare za študentove stvari (plašče, klobuke, torbice itd.), jih vendar študenti nosijo v predavalnico in obešajo na dragocene aparate in jih s tem kvarijo.

Cena teh aparatov pa je znana: 12.000.000 dinarjev.«

Obešalnik za 12 milijonov dinarjev... Srečna univerza.

Nogavice-rokavice

zimsko triko-perilo, srajce, kravate, žepni robci, modni in športni predmeti, itd.,

najugodnejše

pri tvrdki

Josip Petelinc, Ljubljana

za vodo (blizu Prešernovega spomenika)

Akademiki 10% popust!

Gg. akademikom

se priporočam za vsa v knjigoveško stroko spadajoča dela

A. Janežič, knjigoveznica

Ljubljana, Gregorčičeva ul. št. 5

RUDE IN KOVINE D. D.

Masarykova cesta 12 — Ljubljana — Masarykova cesta 12

Glavno zastopstvo: Cinkarne d. d. v Celju

En gros: cinkovo belilo „Briljant“, cinkova pločevina pocinkana železna pločevina, surovi in rafinirani cink, cinkov prah „Cinkopon“, žveplena kislina, svinec, svinčena pločevina, kositer v kladah in palicah, kositer za spajanje v palicah, antimon, aluminij, baker, bronovina, razne barve, kovine itd. — Šamotni material. — Kupuje: star cink in odpadke drugih kovin po najugodnejših dnevnih cenah.

BRZOJAVI: RUDE LJUBLJANA

Telefon interurban 27-27, 28-27

Urejuje uredniški odbor. Za uredništvo odgovarja Evgenij Ravnihar. — Izhaja vsak teden. — Naročnina: akademiki 4 Din, vsi drugi 5 Din mesečno. — Ček. račun: Ljubljana, št. 16.465. — Izdaja konzorcij, predstavnik Viktor Turnšek. — Uredništvo in uprava: Ljubljana, Univerza kralja Aleksandra I. — Tiska tiskarna »Slovenija«, predstavnik A. Kolman. Vsi v Ljubljani.